

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/313/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311211146
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:8311211146.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému K. E., trvale bytom Q. Č.. XXXX/XX, H., t.č. Z., U. Č.. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 1.398,46 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 6C 25/2012-68 z 3.7.2012 Okresného súdu Spišská Nová Ves taktó

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 63,94 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta JUDr. Ambróza Motyku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil (I.) vo vzťahu žalobcu a žalovaného účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania(II.) žalobca je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 186,33 eur , do 15 dní od právoplatnosti uznesenia (III.)žalobca má právo na vrátenie súdneho poplatku z návrhu, prostredníctvom Daňového úradu v Bratislave vo výške 76,87eur, do 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 1.398,46 Eur s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 975,05 eur od 9.12.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Po vydaní platobného rozkazu, pred prvým pojednávaním žalobca písomným podaním zo dňa 3.4.2012, ktoré došlo na tunajší súd 5.4.2012 vzal svoju žalobu celkom späť.

Podľa § 96 ods.1 O.s.p. navrhovateľ môže kedykoľvek za konania vziať späť svoj návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh celkom vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Keďže žalobca vzal žalobu celkom späť pred prvým pojednávaním, prvostupňový súd s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie konanie zastavil.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným rozhodol prvostupňový súd podľa § 146 ods.1 písm. c) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov trovy konania nepriznal, vzhľadom k tomu, že konanie bolo zastavené.

O trovách medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodol súd podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. a zaviazal žalobcu, ktorý zavinil zastavenie konania zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 186,33 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka prvostupňovému súdu vyúčtoval trovy konania z tarifnej hodnoty veci 2.008,63 eur t.j. k istine 1.398,46 Eur prirátal sumu žalovaných kapitalizovaných úrokov z omeškania 610,17 Eur, hoci tieto úroky ako kapitalizované neboli žalované. Prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že tarifná hodnota veci predstavovala sumu 1.398,46 Eur,

pretože úroky neboli samostatne ani žalované, ani kapitalizované a tvoria len príslušenstvo pohľadávky. Prvostupňový súd priznal v zmysle § vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmenu advokáta za dva úkony právnej služby po 71,37 Eur (príprava, prevzatie, podanie odporu) 20% DPH 28,55 eur , 1x 7,41 eur režijný paušál a 1x 7,63 eur režijný paušál.

Podľa § 11 ods. 3,4 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení prvostupňový súd rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník napadol včas podaným odvolaním žalobca. Po uvedení obsahu ust. § 93 ods. 1, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1,2 O.s.p. uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, lebo v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Nakoľko zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, nemôže sa síce ako navrhovateľ brániť proti vstupu združenia do konania, avšak nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, neehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a skutočnosť, že združenie samo bez právneho zastúpenia vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, prípadne v sporoch ich samo zastupuje, potvrdzuje, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom spore je neehospodárne a účelové. Právnym zastúpením vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a neehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. Na základe toho navrhol zmeniť napadnuté uznesenie tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu podal vyjadrenie aj vedľajší účastník. Poukázal vo svojom vyjadrení na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej poukázal na čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ a na čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci v jednoduchej, skutkovo právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. O nároku vedľajšieho účastníka na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté. Vedľajší účastník na podporu svojho tvrdenia uviedol viaceré rozhodnutia napr. uznesenia KS v Prešove č.k. 18Co/16/2012-60, č.k.19Co /58/2012 , uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/92/2012, 16Co187/2012, 17Co/87/2012 a mnohé ďalšie. Uviedol, že aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „ rovnosti zbraní“. V predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktáčnom procese. Tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodárna moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri napínaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Vedľajší účastník navrhuje odvolaciemu súdu , aby napadnutý výrok potvrdil ako vecne správny. Vedľajší účastník si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 63,94 eur.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolačný súd len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, s poukazom na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné dodať nasledujúce.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal žalobcu, ktorý tým že zoberal podaný návrh na začatie konania v priebehu konania späť procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Neobstojí ani námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods. 3 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom na základe plnomocenstva (§ 28 ods. 1 O.s.p.) a úkony tohto zástupcu vo vzťahu k predmetu konania boli nepochybne účelné, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že až po vznesení námietky premlčania uplatneného nároku vedľajším účastníkom na strane žalovaného žalobca zoberal podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť.

Vedľajší účastník mal aj v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada požadovaných trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.) a to vo výške 63,94 € pozostávajúcej za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 45,65 eur (§ 14 ods.3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej AT) a režijného paušálu vo výške 7,63 eur (§ 16 ods.3 AT) a 20% DPH vo výške 10,66 eur, teda celkove trovy odvolacieho konania vo výške 63,94 eur. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže aj vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.